

El nostre mancament de cada dia

per J. MONNE I PRATS

AL crear-se per R. D. de 15 de maig de 1917 l'anomenat "Colegio del Príncipe de Asturias" per a orfes de metge, s'estatuïren per a sostenir-lo els segells l'ús dels quals se'ns fa obligatori per aquella mateixa sobirana disposició: *Expendirán estos Colegios (els provincials de metges) un sello de 50 céntimos de peseta, en que se contenga la indicación del nombre del Colegio de Huérfanos. Uno de estos sellos deberá ponerse a expensas del facultativo en cada una de las partidas de defunción que ocurran en personas que no sean pobres de solemnidad*¹. Tambien se expenderá, por los mismos Colegios, un sello de 2 pesetas, que se deberá agregar, a expensas del cliente, a cada una de las certificaciones de enfermedad, imposibilidad física, reconocimiento y certificados facultativos de excepciones electorales, de jurados y de todo género, siempre con la excepción de los pobres de solemnidad. De l'aital obligació, cap metge no en queda rellevat, ni per aquell R. D., ni tampoc pel de 3 d'agost del 23 que el modifica, ni menys encara pel de 25 de setembre del 25, que apuja a 1 pesseta els de les certificacions de defunció lliurades en poblacions de més de 40,000 ànimes.

De manera, doncs, que ara n'hi han de defunció de 50 céntims i de 1 pesseta, demés dels de 2 pessetes per als altres certificats, dels quals abans en percebia un 50 per cent el respectiu Col·legi que els proporcionava, mentre que ara el R. D. de l'any passat (prèvia consulta de la Direcció General de Sanitat als Col·legis) disposa que: *El valor de estos sellos, en sus tres clases, quedará en lo sucesivo distribuido entre los Colegios provinciales y el de Huérfanos, reservándose los primeros, o sea los provinciales, el 25 % del valor de la cantidad que pidan a la Tesorería central.*

No és pas que aquella benèfica Institució no compti amb altres mitjans que els segells per al

seu sosteniment, però, de molt seria el més fructós, la seva millor font, si tots els metges amb ben bon zel complíssim amb aquell nostre deure.

Val a dir que ja a la bestreta no s'hi devia fiar massa, quan se'ns fa co-participants d'aquell arbitri; s'ordena amb aquells mateixos R. D. que: *Las autoridades gubernativas y administrativas de toda categoría, no darán curso a ninguno de los documentos indicados que no lleven estos requisitos (els segells)...*; i, en l'article 18 del R. D. de 25 de setembre del 25, que: *Los presidentes de los Colegios Médicos provinciales, recordarán colectiva o particularmente a cada médico de su provincia la obligación de adquirir los efectos timbrados, y, en caso de resistencia o incumplimiento, aplicarán las sanciones que a las faltas graves les están asignadas, y darán cuenta al Patronato para que éste lo haga al Ministerio de la Gobernación*, ço que, per altra banda i en els mateixos sentit i finalitat, ja està disposat en el capítol III dels vigents "Estatuts dels Col·legis Oficials de Metges", una de les raons de l'obligatorietat dels quals no és altra que l'ús dels segells.

Cal reconèixer que, per part de la llei, no s'escatima cap mitjà per a que la mateixa no sigui grollerament burlada, puix que, com si fóssim uns nens als qui de primer antuvi se'ls sap rebecs i mal-creients, se'ns dona un bobò (participació); se'ns trava i procura dificultar el mancament (ordenant que no es doni curs a les certificacions); i, a més a més, i per si calgués, se'ns amenaça amb un càstig i se'ns nomenen uns fiscalitzadors i jutge (les Comissions especials dels Col·legis i llurs Presidents).

Tot, doncs, ha estat previst, totes les mesures han estat preses, per, sinó de bon grat, per força haguem d'ésser bons minyons, però... ni així.

I, sinó, heus-en ací, i com a botó de mostra, unes dades² ben eloqüents i d'una tant grossa in-

¹ Avui, en virtut de disposicions posteriors i tàcitament pel R. D. de l'any passat, podem cobrar-ho del client.

² Del Boletín Oficial del Colegio de Médicos de Tarragona, núm. 277.